

Ekte?

*Kan mennesket leve opp til sin egne forventninger?
Hvorfor er kjærlighet så vanskelig? Skal vi gifte oss
eller skal vi ikke?*

MIME

TIRIL BRYN

Panterbiffene mimer forventningsfulle bruder og hva som venter dem når forventningene er innfridd, i forestillingen *Bind dem om din hals* på Teaterverkstedet på Torshov. Mimekompaniet ble startet etter at Maria Joynt, Linn Cecilie Ulvin og Toril Goksøyr var ferdigutdannet i London. Stykket åpner med to snauklippede kvinner i romantiske hvite brudekjoler som klatrer på en av rommets tre vegger. De kortklippede hodene sammen med det romantiske og tradisjonelle kan være et slags bilde på hvordan barn av 68-generasjonen begynner å flørte med konvensjonene foreldrene tok avstand fra. Er faktisk ekteskapet noe spennende? Er det den dagen livet endelig skal begynne? Så levde de lykkelige i alle sine dager... Finnes disse drømmene ennå, eller råder der en desillusjonisme som gjør det festlig å kynisk more seg over den utraderte, gammeldagse kjernefamilien som står for en som et helvete som ikke kan beskrives bedre enn Jean Paul Sartres *Bak lukkede dører*, hvor helvetet nettopp er at de tre hovedpersonene er forvist til evig samvær, tynget av sin egen disharmoniske fortid. Som *Earthlings* synger på CD-en *Radar*, «Will you be there for a hundred years, to tell me that you don't care?» På scenen skifter skuespillerne fra å være tre fnisende, forventningsfulle kvinner i brudekjoler til å innta mor, far og barn-rollene. Det er interessant å se hvordan de valgte den minste og tilsynelatende mest feminine til å spille far i huset og hvordan hun fungerte utmerket i rollen. Tross for at stykket beskriver fremmedgjøring og inntatte rollemønstre, var det mer preget av humor enn kulde. En mimikk som imiterer virkeligheten og viser til skjulte, men eksisterende sammenhenger. Hva er naturlig og hva er forventet av en mors- eller farsrolle? Hvordan forholde seg til egne og andres følelser? Stykket er både underholdende og lett, samtidig som det får deg til å tenke. Situasjoner med mange lag, ofte så klare at et barn kan more seg like mye over det som en voksen. Der er en svært lekende forestilling, hvor leken går over i det tragiske, for siden å gjøre helomvending igjen.

Man går glipp av mange gode poenger om man er for nærsynt til å ikke se ansiktuttrykkene. Stykket er surrealistisk, realistisk og sjarmerende. Det ville ikke vært det samme uten de tre kvinnenes spesielle sjarm.

Mimekompaniet Panterbiffene:
Bind meg om din hals
Teaterverkstedet på Torshov

BT: HVITE BRUDER: Panterbiffer med forventninger. Foto: May B. Langhelle.

[\[Hjem\]](#) [\[Søk\]](#) [\[Hjelp\]](#) [\[Samfunn\]](#) | [\[Kultur\]](#) | [\[Zone\]](#) | [\[Opinion\]](#) | [\[Bøker\]](#) | [\[Ute & Inne\]](#)

*Artikkel automatisk generert, 15/06-95, kl. 22.47 redaksjon@morgenbladet.no
Copyright © Morgenbladet og [Oslonett](#) AS.*